

“Cada dia, Déu passa i llança una llavor al terreny de la nostra vida. Depèn de nosaltres que germini, de la nostra pregària, del cor obert amb què ens apropem a les Escripures per tal que es converteixin en Paraula vivent de Déu per a nosaltres”.

(Papa Francesc)

evangelio cotidiano

ATEO “GRACIAS A DIOS”

La expresió que encabeza este texto sirve de pretexto para el tema de hoy, pues conocemos ateos que hablan continuamente de Dios para negarlo. ¡Allá ellos...! Me cuestiona su apología a ultranza... son muy radicales, y usan para convencer los mismos métodos que “usarían” ciertos catequistas. De este tipo de ateos es bueno evitar la trampa de su dialéctica.

Otra frase: *Insulta a los cristianos; siempre sale gratis*, me indica otra clase de no creyentes, aunque la burla de nuestro tiempo posee tintes totalitarios, que vulneran hasta la libertad de expresión. Nos insultan porque deseamos ser coherentes con el Evangelio... Para estos, me ayudan unas palabras de don Quijote: *Ladran, Sancho, señal de que cabalgamos*.

El problema del ateísmo, más que la beligerancia activa, es el de la indiferencia. El desarme moral en el que nos hallamos lo produce la

ausencia de Dios, así como la corrupción, la violencia, las infidelidades sin cuento...

¿Qué nos compete, pues, a los creyentes? *Charitas Christi urget nos, -el amor de Cristo nos apremia-* y, a tiempo y a destiempo *dar razón de nuestra esperanza*.

En primer lugar nos corresponde purificar la imagen de Dios y ayudar a otros que la tienen distorsionada.

Dios, pongo solo un ejemplo, no es un mago. La libertad que nos da es inmensa y el creer en Él una opción comprometida. Dios no es solucionador de problemas, no es medicamento universal. Si fuera así, entraríamos en una dinámica de “amar” no por lo que es, sino por lo que proporciona... El famoso *do ut des, te doy para que me des*.

¿Entonces, cómo actuamos? Siguiendo a Jesucristo, rostro visible del Padre, el camino del cristiano... Impulsados por su Espíritu, somos

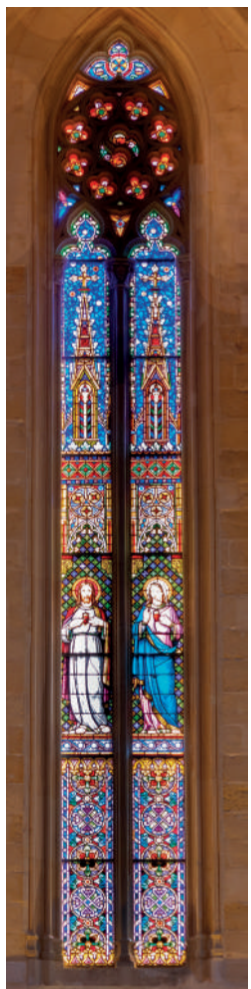
sus testigos, anunciamos su Misterio, *para que el mundo crea*.

Jesús no ofrece una solución parcial, provisional y temporal a los problemas. Es cierto que debemos buscar soluciones, pero, es más cierto aún que necesitamos una solución definitiva y total para la vida: *Buscad no un alimento que se acaba, sino un alimento que dura dando una vida sin término, el que os dará el Hijo del hombre*.

Jesús nos habla de Vida. No predica una doctrina, anuncia el Mensaje de salvación con gestos y palabras... Jesús rompe esquemas. Responde a nuestras aspiraciones más profundas. Comparte todo lo nuestro, sufre con nosotros y nos redime. Y nos asegura que Dios Padre está dispuesto a hacernos felices para siempre, incluso, por encima de la muerte.

María Victoria Aymerich, hermana de la Consolación

Vitrall a l'absis de la Catedral de Menorca
Foto: Toni Barber

pensaments

EL SENTIT I EL VALOR DE LA VELLESA

Al nostre món està molt estesa la concepció de la vellesa com a una etapa descendente de la vida on es veuen molt limitades les facultats i les expectatives de cara a un futur incert i preocupant, que s'encara amb resignació i manca d'al·licients. Tanmateix, aquesta visió negativa no és prou representativa de la verdadera realitat que caracteritza l'àmbit dels ancians. És evident que la vellesa no es viu homogèniament. Són moltes les persones que viuen amb serenitat i dignitat aquest període, que els ofereix noves oportunitats per enriquir la seva formació humana i espiritual. En qualsevol cas, però, creiem que la qualitat de la vellesa dependrà de la capacitat d'apreciar el seu autèntic sentit a l'àmbit humà i de la fe. Canviar aquesta imatge negativa de la vellesa ha de ser una iniciativa

cultural i educativa que ha de comprometre tota la societat a entendre l'autèntic sentit de la vellesa i que els ancians puguin vèncer

la temptació de l'aïllament o de la resignació a un sentiment d'inutilitat.

Hem de treballar per crear un nou context humà, social i espiritual en el que tot hom pugui viure dignament aquest temps de la vida. La seva presència en el món és una riquesa que pot ajudar a la humanitat a recuperar el sentit de la vida i a valorar el que poden aportar al procés d'humanització social amb els molts valors que l'acompanyen: la gratuïtat, la memòria, l'experiència, la senzillesa, la prudència, la paciència, la saviesa... vertaders referents que poden contribuir a equilibrar una societat frenèticament activa, marcada pel materialisme i l'individualisme, buida d'objectius transcendents, on prima el “fer” i el “tenir” per damunt del “ser”.

Diego Dubón Pretus

Diumenge XVI de Durant l'Any

Lectura del llibre del Gènesi 18,1-10a

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i va veure tres homes aturats davant ell. Tot d'una que els va veure correu a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins en terra i digué: "Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vos preg que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que duguin aigua per rentar-vos els peus i reposau a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a cercar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent." Ells li respongueren: "Molt bé. Fé tal com has dit." Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: "Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fé'n panets." Després correu cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparàs tot d'una. Quan tot era a punt, prengué brossat, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells davall l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li demanaven: "¿On és Sara, la teva esposa?" Abraham respongué: "És dins la tenda." Ell li digué: "L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill."

Salm Responsorial 14R: **Senyor, ¿qui podrà estar a ca vostra?****Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses** 1,24-28

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuu en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo som servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciam. Sense fer distincions, amonestam tots els homes i els instruim en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç 10,38-42

En aquell temps Jesús entrà a un poblet, i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt enfeïnada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: "Senyor, ¿no us fa res que la meua germana m'hagi deixat tota sola a servir? Digau-li, per favor, que m'ajudi." El Senyor li respongué: "Marta, Marta, estàs preocupada i ansiosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà presa."

Lectura del libro del Gènesis 18, 1-10a

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, en lo más caluroso del día. Alzó la vista y vio tres hombres frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Señor, mío, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un bocado de pan para que recobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a vuestro siervo». Contestaron: «Bien, haz lo que dices». Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, prepara tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz unas tortas». Abrahán corrió enseguida a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase de inmediato. Tomó también cuajada, leche y el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba bajo el árbol, ellos comían. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?». Contestó: «Aquí, en la tienda». Y uno añadió: «Cuando yo vuelva a verte, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo».

Salmo responsorial 14R: **Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?****Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses** 1, 24-28

Hermanos: Ahora me alegro de mis sufrimientos por vosotros: así completo en mi carne lo que falta a los padecimientos de Cristo, en favor de su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado servidor, conforme al encargo que me ha sido encomendado en orden a vosotros: llevar a plenitud la palabra de Dios, e misterio escondido desde siglos y generaciones y revelado ahora a sus santos, a quienes Dios ha querido dar a conocer cuál es la riqueza de la gloria de este misterio entre los gentiles, que es Cristo en vosotros, la esperanza de la gloria. Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para presentarlos a todos perfectos en Cristo.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 10, 38-42

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada junto a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Marta, en cambio, andaba muy afanada con los muchos servicios; hasta que, acercándose, dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola para servir? Dile que me eche una mano». Pero el Señor le contestó: «Marta, Marta, andas inquieta y preocupada con muchas cosas; solo una es necesaria. María, pues, ha escogido la parte mejor, y no le será quitada».

el comentari

Escoltar Jesús, és primordial

Al'Evangelí d'avui, Lluç ens narra un fragment d'una manera tan plàstica i senzilla que ens resulta molt fàcil imaginar l'escena. D'entrada només hi ha tres persones, Jesús i dues germanes que el reben a ca seva, en arribar a Betània. Ràpidament descobrim les actituds oposades que adopten Marta i Maria davant la visita de Jesús. Mentre la primera, segurament més gran i tradicional, es posa a trafeguejar nerviosa per obsequiar com cal a un hoste, l'actitud de Maria resulta bastant sorprenent per a aquella època: s'asseu als peus de Jesús i l'escolta atentament, és a dir, actua i es comporta com si fos un deixeble (paper reservat als homes). Aquestes dues formes diferents de relacionar-se amb Jesús responen a la intenció prioritària que rau al cor de cadascuna. Marta cerca ser valorada i estimada per Jesús pels seus mèrits, en canvi Maria es disposa, amb el cor ben obert, a rebre l'ensenyament de Jesús. És en aquest sentit que Jesús diu: "Marta, Marta, estàs preocupada..." El que Jesús ens deixa ben clar és que hem d'escoltar Déu per fer la seva voluntat, però açò no significa que no valori l'actuar, sinó simplement que han d'unir-se les dues actituds –espiritualitat i acció– però l'escolta de la seva paraula és primordial, tant per als homes com per a les dones, per posar-nos al servei dels altres i fer, en nom de Jesús, les mateixes obres que va fer ell.

Molt freqüentment oblidem que Déu ens estima des de sempre, ens costa entendre-ho i moltes vegades ens comportam com na Marta, i no solament volem fer moltes coses per guanyar mèrits, sinó que ens queixem dels qui no van estressats preparant i organitzant actes i reunions, quan potser han escollit la millor part: dedicar temps a la pregària -trobada personal amb Jesús per establir un diàleg íntim i profund- per passar després a les accions concretes. Escoltar l'Evangelí reunits homes i dones en petits grups ens arrossegà a tots cap a Jesús per fer, amb el cor alegre, la voluntat de Déu.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salms de la 4ª Setmana
DI. 18, Fèria: Mi 6, 1-4. 6-8 / Sal 49 / Mt 12, 36-42.
Dt. 19, Fèria: Mi 7, 14-15. 18-20 / Sal 84 / Mt 12, 46-50.
Dc. 20, Fèria: Jr 1, 1. 4-10 / Sal 70 / Mt 13, 1-9.
Dj. 21, Fèria: Jr 2, 1-3. 7-8. 12-13 / Sal 35 / Mt 13, 10-17.
Dv. 22, Santa Maria Magdalena (F): Ct 3, 1-4a o bé: 2C 5, 14-17 / Sal 62 / Jo 20, 1. 11-18.

Ds. 23, Santa Brígida, religiosa, patrona d'Europa (F): Ga 2, 19-20 / Sal 33 / Jo 15, 1-8.
Dg. 24, XVII de Durant l'Any: Gn 18, 20-32 / Sal 137 / Col 2, 12-14 / Lc 11, 1-13.

San Antonio de Padua (4)

Este santo ha obtenido un aprecio universal. Su figura es conocida en todo el mundo y es admirado por muchos conceptos. El papa Pío XII le situó entre los doctores de la Iglesia con el título de «Doctor Evangélico» por razón de su predicación llena de profunda sabiduría y de sencilla elocuencia. El había adquirido ya una ciencia sagrada marcada por una intensa espiritualidad cuando siendo muy joven formaba parte de los canónigos agustinianos de la santa Cruz de Coimbra en Portugal. Pasó al norte de África con el deseo de dar a conocer a Cristo Salvador. De allí se dirigió a Italia para unirse a los discípulos de San Francisco, el cual le encargó que enseñara a los frailes pero cuidando de que la ciencia teológica «no apagara en ellos el

espíritu de la santa oración y devoción». Fue él un predicador que conmovía profundamente a quienes le escuchaban. «Oh Padua -dijo en uno de sus sermones- yo estoy loco por ti, yo quiero, salvarte, quiero iluminarte con la luz de Dios. Estoy loco de amor divino». Esto es lo que sentía al realizar toda su labor apostólica, y estos anhelos suyos se han ido extendiendo por todas partes.

En la imagen que ilustra este comentario, como casi todas, lleva al niño Jesús en sus brazos. A ello se refiere Lope de Vega con estos versos: «Tanto Dios os perfecciona, / que tenéis al mismo rey / cerca de vuestra persona: / tan amigos sois los dos, / que el que es Dios cerca de Dios, / tan grande, inmenso y eterno, / viene a ser, por ser más tierno, / un niño cerca de vos.

Els Escoltes de Menorca viuen un campament d'estiu molt especial a Son Putxet

La darrera setmana de juny el Escoltes de Menorca (MSC) van celebrar un campament d'estiu a Son Putxet (Alaior). Una activitat dirigida a infants i joves de tota l'illa i que ha tingut com a elements principals i fil conductor l'Escoltisme, la sensibilitat ambiental i la interculturalitat. Jocs, dinàmiques, vetllades, platja, companyerisme i moltes vivències han tingut lloc durant aquests dies que han compartit més de 45 infants i joves de 6 municipis diferents i d'edats compreses entre els 8 i els 18 anys.

Acompanyats per Victor Eguriase Uwagba, contacontes i percussionista, el grup va gaudir d'un viatge imaginari per l'Àfrica, des de Mahikeng (Sud-àfrica), on Baden Powell va tenir les primeres intuïcions sobre el mètode escolta, fins a Nyeri (Kènia), on es pot visitar la tomba del Fundador. Finalment, distribuïts per tribus van celebrar una Cimera del Clima en la qual els membres de les 5 tribus dels 5 continents van fer les seves reflexions i aportacions sobre la realitat del canvi climàtic. Aquesta activitat ha tingut el suport del Departament de Joventut del CIME, Fundació Guillem Cifre de Caixa Colònia i la Cooperativa San Crispín.

Escoltes de Menorca (MSC)

Eucaristia en la festa del beat Joan Huguet

Divendres 22 de juliol, a les 19 h, a l'església de Sant Bartomeu de Ferreries.

Los Obispos de la provincia eclesiástica de Valencia se reúnen en Menorca

Toni Barber

Durante los días 4 y 5 de julio se celebró en Menorca la reunión de la Provincia eclesiástica Valencina, presidida por el Cardenal-Arzbispo de Valencia, Mons. Antonio Cañizares. Por parte de Menorca, participó el Administrador Diocesano, Mn. Gerard Villalonga.

Los temas objetos de reflexión de los Obispos fueron la defensa de la vida ante las propuestas legislativas, estudiando un documento de manifestación de voluntades anticipadas que se podría difundir entre los fieles de la Provincia. Por otro lado, se valoró la situación social en la actualidad. En este sentido, se profundizó sobre la presencia de la Iglesia a través de los sacramentos y la posición de los padres jóvenes ante el matrimonio y el bautizo de los hijos. Finalmente, se trató la situación de la enseñanza religiosa escolar, una vez entrada en vigor la LOMLOE. Junto a las parroquias y comunidades se constata que los colegios católicos, sean diocesanos o de titularidad religiosa, tienen un papel muy importante como focos de evangelización.

Los Obispos visitaron los Santuarios de Ntra. Sra. de Gracia y de la Virgen de Monte-Toro, la Catedral, donde celebraron la Eucaristía dos días, y la Parroquia de Santa María, donde escucharon una audición del órgano. En su homilía en la Catedral, el Cardenal Cañizares destacó la importancia por un lado, de tener presentes la belleza de la alegría, la esperanza y el amor que recibimos de Dios y, por otro, que la misión más importante de los cristianos es anunciar a Jesús en la sociedad.

II Jornada Mundial dels Avis i la Gent Gran

Diuenge 24 de juliol missa a les 11 h a la parròquia de Sant Francesc de Ciutadella presidida per l'Administrador diocesà, Mn. Gerard Villalonga. Es convida de manera especial a les persones majors i les seves famílies. El lema de la jornada és "Encara donaran fruit a la vellesa". (Sl 92,15).

La mort del bisbe Antonio Ceruelo (1831) (3)

Miquel Pons Portella

La llarga seu vacant ocasionada arran del dificultós trasllat de Mons. Jaume Creus i Martí a l'Arxidiòcesi de Tarragona s'acabà amb l'arribada a la nostra illa de Mons. Antonio Ceruelo Sanz, celebrada amb tota solemnitat a Ciutadella dia 13 de gener del 1825. El nou Bisbe de Menorca estava a punt de complir els 70 anys i, fins al moment d'ésser elegit, vivia retirat al seu poble nadiu, Corcos del Valle, situat a la província de Valladolid però pertanyent a la Diòcesi de Palència.

El capellà Antonio Ceruelo havia tingut una trajectòria distingida com a jurista: era doctor en Dret Canònic i advocat col·legiat i, d'ençà la seva ordenació sacerdotal (25 de maig del 1782), exercí com a professor de la Universitat de Valladolid, com a capítular de diverses catedrals (Burgos, Plasencia i Oriola) i com a membre del Consell de la Suprema i General Inquisició. No obstant, quan arribà el Trienni Liberal, decidí dimitir de tots els càrrecs i tornar al seu poble de naixement.

El pontificat de Mons. Antonio Ceruelo Sanz a la Diòcesi de Menorca durà un lustre pràcticament just, perquè la seva mort es produí a Maó dia 27 d'octubre del 1830. Coneixem els detalls d'aquest esdeveniment luctuós gràcies al diari del prevere maonès Josep Sanxo i Sanxo, beneficiat de

la Parròquia de Santa Maria, que l'any 2018 fou editat per l'Institut Menorquí d'Estudis i per Publicacions de l'Abadia de Montserrat amb una introducció del professor F. Xavier Martín Martínez.

Així, dia 30 de juliol del 1830, «se llegí el ofici del vicari general manant se fàcien pregàries per al bisbe malalt i se digueren les oracions a les misses cantades i resades conforme el ritual romà i cerimonial de bisbes *pro infirmis*. La pregària se feu dins el cor cantant l'antífona i versets, i el celebrant en lo altar digué les oracions». Després d'insistir en les pregàries per la salut del pastor de la Diòcesi durant tot el mes d'agost, dia 21, «el rector dins el cor entonà lo tedèum en acció de gràcies de la milloria del Sr. bisbe». Tot i així, dia 5 de setembre, «en la tarda arribà el Sr. bisbe malalt dins un cotxo». Les oracions continuaren i, dia 23 d'octubre, s'inicià un novenari a l'arcàngel sant Rafel per la salut del Bisbe de Menorca. En sol demà, però, rebé el viàtic i, el dematí de dia 26, fou extremunciat. El traspàs es produiria la matinada de dimecres dia 27 d'octubre: «circa les 5 ½ se posà en agonia el Sr. bisbe, i se tocaren batallades amb la campana grossa com si es tocàs Consell fins que expirà. Acudiren quasi tots los eclesiàstics regulars i seculars, resant salms i lletanies [...]. Immediatament d'expirar, la Parròquia tocà los nou tocs de mort i seguiren los convents».

El capellà Josep Sanxo explica amb un grau de detall veritablement remarcable els cultes exequials que se celebraren a Maó fins dia 30 d'octubre, quan les despulles del bisbe Antonio Ceruelo sortiren de la ciutat per encaminar-se cap a Ciutadella. A nosaltres, però, ens interessa centrar-nos en una notícia que arribà a Llevant dia 4 de novembre del 1830: «se llegí el ofici de la elecció de vicari general capítular i governador de la mitra, el Dr. Vicent Papelcudi, maonès i beneficiat que fonc de Maó». En efecte, la jornada anterior, el Capítol de la Catedral havia elegit aquest eclesiàstic maonès per a fer-se càrrec interinament de la Diòcesi mentre durés la seu vacant.

Vicent Papelcudi i Carreras va néixer a Maó dia 23 d'abril del 1782. Discernida la seva vocació sacerdotal, començà a estudiar al Convent de Jesús. Al poc temps passà a la ciutat de València, on completà la seva formació amb cursos universitaris de teo-

Mons. Antonio Ceruelo Sanz, Bisbe de Menorca (1825-1831)

logia i cànons. Rebé l'ordenació presbiteral allà mateix, l'any 1807; i, el 1811, obtingué, amb les màximes qualificacions, els graus de batxiller, llicenciat i doctor en Dret Canònic. La seva estada a València es prolongà encara durant alguns anys més i, el 1814, regressà a les Illes Balears: primer passà a Mallorca, on convalidà els seus títols valencians i els complementà amb un doctorat en Dret Civil, i després tornà a Maó. Al poc temps, però, va ser nomenat confessor del Monestir de les Concepcionistes i rector de les guarnicions militars de Maó; més endavant hi afegiria els càrrecs de tinent vicari general castrense i jutge subdelegat apostòlic de l'illa. L'any 1827, per últim, rebé el nomenament de canonge de la Catedral, ofici des del qual esdevindria un dels personatges més importants de la història contemporània de la Diòcesi de Menorca.

De moment, deixem només apuntada la primera decisió que va prendre el Dr. Papelcudi en ésser elegit vicari capítular a finals del 1830. Així ho escriu Josep Sanxo en l'entrada del seu diari de dia 14 de novembre: «començaren les 3 processons de pregàries per la elecció del nou bisbe manades per el vicari general. Convidaren les autoritats com se ordenava però ninguna ni ningun dia assistiren».

El Dr. Vicent Papelcudi Carreras